Dan Grigore omagiat la semicentenarul carierei artistice

(Grigore Constantinescu – 8 februarie 2008)

Impresionant cât de puternică este atracția publicului pentru un concert alcătuit integral din muzica lui Mozart.

Studioul „Mihail Jora" era arhiplin la programul Orchestrei de Cameră Radio de miercuri seara, pentru a se reasculta – a câta oară? – Uvertura la „Nunta lui Figaro", Concertul în La major pentru pian și Simfonia „Jupiter". Este adevărat, cei doi magneți necesari potențării efectului muzicii asupra ascultătorilor fuseseră bine țintiți: la pupitrul orchestrei se afla Camil Marinescu, solistul serii fiind de asemenea o prezență care captează sigur afecțiunea tuturor, pianistul Dan Grigore.

De mai mulți ani, Camil Marinescu parcurge lumea traseelor internaționale a marilor orchestre simfonice și de operă ale lumii. Revenit pentru un scurt răstimp la București, și-a salutat admiratorii și orchestrele Capitalei cu două vizite dirijorale de protocol, la Filarmonica „George Enescu" interpretând Bruckner și la Orchestra de Cameră Radio, cu tripticul capodoperelor mozartiene, culegând meritate efuziuni admirative. Bine ar fi dacă, măcar anual, s-ar repeta asemenea reîntâlniri benefice cu acest maestru care a ajuns la maturitatea dirijorilor renumiți ai contemporaneității.

În ceea ce îl privește, Dan Grigore alege cu mult discernământ moral și artistic condițiile în care cântă, aflat acum în etapa carierei sale ce a însumat, în 2007, o jumătate de secol. Exigența, pentru a obține maximum, o manifestă față de colaborări, de condițiile calității desfășurării momentului și, firește, față de el însuși. Muzica pură a maestrului vienez îi oferă astfel certitudinea evoluției sale în fața ascultătorilor, un cânt de liniște olimpiană, în care au fost adunate spre esență experiențele întregii sale existențe de artist. Este timpul celui care privește cu mare înțelegere actualitatea și posteritatea, dăruindu-ne muzica unui Mozart dintotdeauna. Multe din observațiile de urmărit la un pianist nu ne mai sunt utile, căci Dan Grigore rostește sunetul și comunică ideile dintr-o perspectivă extrem de personală care trasează drumul unei înțelegeri superioare, ce nu se bazează pe detalii, ci făurește întregul. Întâlnirea cu Sergiu Celibidache, de acum aproape două decenii, s-a transferat asupra sa ca semnificație și mesaj adresat oamenilor prin muzică. Omagiul adus de Forumul Muzical Român și Uniunea Criticilor Muzicali prin acordarea Premiului de Excelență, destinat a sublinia momentul acestui semicentenar activ al carierei, încununează aura de lumină a acestei personalități, valoare unică a timpului nostru ca model de frumusețe a gestului creației perpetue.